

Свадба

Карен Бејс

Превод на англиски: Тревор Скар

Преведен на македонски јазик од Елена Џонова

drugizborovi
|||

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

oarewurden
|||

Свадба

Недела наутро, 8-ми април

Идс лежи до мене, уште спие. Заедно сме од минатата ноќ. Ова е трет пат како се состануваме во The Rose каде свиреа дечки кои ги знам уште од училиште (Ноел и Џејн) и некои редовни музичари. Пијаното во The Rose е старо, но се уште свирше, па Идс свиреше на него цела ноќ. Брендан ме праша дали сакам да ја пеам " Galway Shawl", а подоцна со Џејн ја испеавме "'Beautiful' " од Кристина А. Почувствував ослободување. Пеењето помогна, заедно со звуците од пијаното и сознанието дека Идс е тука. Долго време се бакнувавме надвор и без да ме праша ме испрати до дома. Го испивме последното шише црвено вино останато од мојот роденден. Идс легна покрај мене со главата во мојот скут. Тој прекрасно се бакнува, а неговите пијанистички раце се толку меки и силни во исто време. Знаеш дека бев малку поднапиена, но не премногу пијана за да заборавам што правам? Идс. Идс, се надевам. Те молам ТЕ МОЛАМ. Драг дневнику, го пишувам ова за да се уверам дека не е привидение.

Ххх

Четврток 12 Април

Мора да купи фустан, и јас треба да ја придружувам. Пффф. Имам испити следната недела, но мајка ми е љубител на традициите, па не можев да се извлечам. Таа попрво би ја земала баба со неа, но тоа повеќе не е можно.

И еве не, бевме трите во продавница за венчаници, мама, тетка Нора и јас. И две асистентки, една со игленик на раката и една русокоса. Мама пробуваше фустани, додека Нора и јас седевме во црвени честерфилд фотелји, (софа со подлошки и грб со иста висина и заоблени надворешно на врвот), (мајка ми ги нарекува, меки фотелји) бевме понудени со чај.

Погледнав наоколу, типична продавница за венчаници полна со фустани, безгласни дами, сите бели или белузлави од чиста пластика (барбики, кукли). Ја чувствував миризбата од цвеќиња на масата. Ако е вака кога се подготвуваш за свадба, јас нема да сакам да бидам дел од тоа, го знам тоа.

Мајка ми излезе од нејзиниот гардеробер и, се разбира, Нора веднаш извика. "Ауууу", потпевнувајќи нежно. "Грејс, прекрасно ти стои". Асистентите се приклучија со пофалби. Тие веројатно се прилично навикнати на емоционални испади. Останав без зборови.

Мама стоеше пред нас, студиото заблеска, па белото стана уште побело. Фустанот имаше краток вел и блескаше како снежна планинска страна на сонцето.

Сепак, пренатрупаниот материјал на долниот дел од фустанот и ја притискаше половината, делот кај градите и беше претесен "Како го чувствуваш?", Прашав.

"Не се грижи, ќе и прилега", рече таа со игленикот на рака и почна да го повлекува фустанот и да и зема мерки. Мајка ми се насмевна во огледалото и ме погледна со прашалници, како да ја бараше мојата поддршка, за фустанот, за Киран. Добро мајко, нема да бидам премногу негативна, не сакам да ти го расипам денот.

Мајка ми проба и два други фустани, но на крајот го избра првиот. Таа ќе добие и соодветни свилени чевли и градник се разбира, што, според русокосата, "ќе го истакне нејзиното деколте и ќе го прикрие истовремено". Од премногу диво танцување или нешто слично, мислам дека на тоа мислеше. Русокосата асистентка на мајка ми и даде декоративна шапка (се состои од пердуви, цвеќиња, мониста, итн, прицврстени за чешел или за коса), ја нарече "фасцинатор". И со тоа, нејзиниот изглед беше комплетен.

Тетка Нора ја прегрна мајка ми. И двете почнаа да плачат. Кои, се разбира, ме распакаа и мене, драг дневнику, твојата Руби може е цврста, но не е од камен. Мајка ми ми ја подаде раката. "Дојди тука, милениче."

Отидов кај неа. Нејзиното тело изгледаше чудно, мирисаше на Хермес (Hermès). По некое време не отпушти и ми рече: "Значи, сега ти си на ред".

Петок 13 Април

Завршивме со загасено розова. "Прекрасна", извикаа мајка ми и Нора, "одговара на твојата црвена коса".

Се врткав наоколу пред огледалото и се чувствував како принцезите Кејт или Пипа. Принцезата Руби! Потоа слушнав дека сестрите на Киран ќе го носат истиот фустан. "Ќе изгледаме како три розови прасиња", и реков на мајка ми. Но, таа инсистираше, бидејќи тоа толку добро ќе се вклопи во "целосната слика". Киран ќе носи сив костум со розова вратоврска.

Се плашам дека ќе изгледа ужасно. Шарада! Но, ова мора да биде ден на мама. Тоа нема да биде најдобриот ден во нејзиниот живот, бидејќи тоа е денот кога сум родена (како што честопати знаеше да каже додека бев мала).

Колку за твоја информација, Киран!!

Сабота 14 Април

Овој викенд Идс дојде со мене во Холирок. Спиеше во гостинската соба. Додека влегувавме во пабот О'Рајли, се чувствував нестабилно/ и гордо во исто време. Нестабилна, бидејќи носев нови чизми. Горда на мојата висина, црномурестиот Идс, се гледа дека не од тука.

За среќа, и тој пие пиво.

И ќерка и на тетка Нора, Тара беше таму. Таа беше во барот меѓу луѓето. Кадриците и одблеснуваа, а таа стрчеше над луѓето на нејзините потпетици.

Се прашував како не ја болат нозете, иако Пит О'Донеги од продавницата за опрема за рекреативен риболов ја придржуваше цело време. Тара е две години постара од мене, живее во Даблин и има многу интересен живот, така знам. Таа заклати кон нас.

Еј Руби, како е? "Ме праша.

Ги запознав: "Мојата братучеда Тара, ... Мојот пријател Идс. Тој е од Холандија." Таа почна да се смее. "Од каде? Како ... што?" Идс се насмевна пријателски и рече: "Јас сум".

Очите на Тара пламнаа, но не се плашев. Оди миличка, само осмели се, тој е мој. Таа отпи од џин-тоникот исчезнувајќи кон Пит О'Донеги.

И мама и Киран беа во барот, а мајка ми му рече на Идс (на сериозен начин) дека "пријателот на нејзината ќерка е поканет на свадбата, целодневно". Навистина ... срамежливо! Се разбира, ја испуштив чашата со пиво, а бришењето му даде шанса на Идс да размисли. Не мораш, навистина, доколку не сакаш! Но, тогаш се виде насмевка под неговите кадрици и рече дека сака да дојде.

Киран ја гушкаше мајка ми цело време. Изгледаше како веќе да ја освоил првата награда.

О, Боже мој!!! Идс доаѓа на свадбата и не знам дали ми се допаѓа тоа. Идс е поразличен во Голвеј отколку што е тука во Холирок. По пабот О'Рајли се упативме кон плажата. Имаше осека. Одевме по камењата, чизмите не ми беа комфортни но, не сакав да се жалам. Немаше ветер и ги слушавме галебите.

Реков: "Понекогаш, во момент на западна бура, морето се издига толку високо што водата го потопува кејот и куќите покрај крајбрежниот пат".

"Навистина." Продолживме. Идс не кажа многу, по ѓаволите, колку вознемирувачко! Дали има нешто лошо, треба да прашам или да си молчам? Којзнае за што размислува твојот музички мозок, или дали ти паѓа на памет да ме бакнеш вечер? Драг дневнику, цело време чувствував напнатост, како да одеше заедно со нас, меѓу нас.

Подзастанувавме да одмориме пред да се вратиме повторно на кејот, а потоа Идс ме зграпчи и ме милуваше со рацете. Се разбира, се запалив. Тој ме бакна страшно и со рацете ми поминуваше низ коса."Гориш!" Да, драг дневнику, така зборува. Кажувајќи работи кои можеш да ги користиш директно како стихови во песна.

И: Дали се сретнавме за да ја пронајдам мојата сродна душа ? "Да, мора да е тоа. Многу е приврзан кон таквите духовни глупости.

Му одговорив: "Веќе ме најде. Ова сум јас, само твојата Руби." "Тоа што го гледаш е она што го добиваш".

Идс се насмевна: "Дали воопшто и сакам да те ``најдам``? Или, пак, сакам Руби да остане мистерија за мене? "

Драг дневнику, кој сеуште размислува за вакви работи? Зошто јас треба да останам мистерија? Дали воопшто ме посакува? Или јас сум премногу обична за него? Но, би сакала да го пуштам мозокот на пасење, да ме однесе во облаците.

Епа, ние само се бакнавме на плажа, тоа е се за нас, барем така мислам .

Недела 15 Април

На Киран му е мило што моментално сум фокусирана на некој друг, му дава шанса да избега од мојот радар и да има контрола врз мајка ми. Тој сè уште го нема видено фустанот на мајка ми. "Нека биде изненадување". Кога му го кажа тоа, тој ја прегрна и и рече дека таа ќе биде најубава. Непријатно. Таа се кикотеше, толку ... толку гласно. Ги оставам сами кога ќе се случи тоа.

Дома е мошне тивко, сами сме со мајка ми. Таа не сака Киран да се всели додека нема прстен на рака. Но, никогаш не зборуваме за тато. Мама не сака да зборува за тоа, мисли само на нејзиниот инженер за грејни работи. (Таа сега знае што е циркулациона пумпа и експанзионен резервоар или како и да се вика, правејќи се дека тоа е многу важна информација.) Тоа ќе биде свадба со тристотини имиња на листата на гости и музика во живо од Jukeboxies и забава која ќе трае до доцна во ноќта. Тоа ќе биде во хотелот " The Waves", кој е целосно откупен од страна на О'Рајли "Бар и погребни услуги". Роднините на Киран го поседуваат пабот во Холирок заедно со погребалното. Водоводџии, бармени, погребници.

Се чини дека О'Рајли се насекаде во ова село. Како што вели Киран: "Во животот и смртта и алкохолот, треба да бидеш умерен."

Тие нема да се венчаат во црква.

Нејзиниот прв брак беше во црква. На крајот на краиштата тоа не се покажа како благословен чин, како што беше со глупакот Рон. Имав десет години, но брзо сфатив дека Рон не е добар. "Не треба ли да спиеш?", би рекол само што ќе седнав на каучот со чипс и Фанта.

Мајка ми требаше да го примети тоа. Драг дневнику, понекогаш, мама може да биде многу несвесна. Тој и ветуваше сè и таа падна на тоа. Најмалку петстотини луѓе присуствуваа на забавата во центарот за куглање.

Таа и тогаш имаше убав фустан како и сега, и тежеше 9кг помалку од сега. Сепак, за една година Рон избега со касиерка од Centra. Мислев дека мајка ми нема да може да се замисли во брак повеќе.

И сега осум години подоцна Киран е на сликата.

Мама ја викна О'Рајли компанијата за инсталации бидејќи имаше проблем со греењето. Два дена се тресевме од студ. Во моментот кога влезе механичарот, знаев што ќе се случи. (Но, не и таа! Значи, јас сум многу попаметна од мајка ми.)

Можете ли да го замислите, начинот на кој ја гледаше мајка ми? Како да беше првата жена што ја запознал во десет години. "Киран О'Рајли. Како сте." Мечка од човек, и ја подаде својата огромна рака. Мене ми намигна. (Не мислам дека е соодветно, на некој што не знаете воопшто. Но, сега знам дека Киран е таков чуден по природа). Ми рече: "Како си", додека се обидувааше да помине со кутијата за алатки. Што е сосема невозможно во нашиот тесен ходник. Мајка го одведе по скалите за да му го покаже скршениот котел и само една минута подоцна кога се врати долу, нејзините образи беа зацрвенети.

Го слушнавме како свирка додека работеше на таванот. Тој потсвирнуваше "Грејс", можете ли да поверувате? Подоцна свирежот се смени во песна. "О, Грејс, само прегрни ме времето да застане..."

"О, Боже мој, Како може да биде толку провиден? Си помислив. Сè уште се сеќавам на начинот на кој неговиот глас звучеше низ скалите. Мама се смееше додека му правеше кафе.

Додека во нашата куќа повторно беше топло, таа имаше нешто друго да се поправи, машината за перење секогаш се тресеше, а и олуците на некои места протекуваа. Пред да го знам тоа, Киран беше во нашата куќа секоја недела, а паузите за кафе траеа се подолго и подолго.

Во врска се веќе една година.

Киран ја презеде компанијата за инсталација на својот татко во Балифилдс. "Подготвен сум да се скрасам", рече тој. И тогаш тој гледаше на мајка на таков мил начин. Знаете. Со очи на кученце. Киран личи на Лабрадор, весел, голем мекушко, секогаш мавтајќи со опашката.

Тетка Нора и чичко Кит имаат слично такво куче, секогаш лижејќи ги рацете на сите. Неизмерно благодарен за некој убав збор или тупкање по главата. Фрлете му стап, и тој ќе ви го донесе.

Киран секогаш се труди да биде фин со мене. Тој ми прави чај или кафе, па дури и ми носи чаша вино кога сум дома за време на викендите. "Како се студиите, Руби?" Понекогаш ќе се осмелува да праша. И тогаш ќе почам да му зборувам за solfège (солфеж) и музичката теорија и композиција, работи кои се сосема туѓи за него и тој ќе зјапа во мене со неговите очи на кученце. Да, многу банално. Обично добро се однесувам со него, затоа што ми дозволува да го возам неговото комбе. На крајот можеби ќе се навикнам на Киран.

Петок 20 Април

Ми недостасува баба Кети, драг дневнику. Имам многу да ти кажам за неа, но исто така таа беше добар соговорник. Сега знам дека криела некои работи од мене. Во писмото што го напишала за мене, зборуваше за тато. Но, има толку многу што не знам. Како може татко ми да нè напушти? Неговата новородена ќерка? И како моето семејство дознало дека починал во несреќа? Мајка ми не сака да зборува за овие работи. Поради сето ова со свадбата, таа заборава што е навистина важно.

Љубовта. Мама се надева на среќа, но зошто, по ѓаволите, таа мора да се омажи ... Не разбирам.

Ја прашав додека ги миевме садовите. (Машината за миење садови се расипа, Киран и неговиот цвечестит клуч најверојатно ќе ја поправат во следните неколку дена.)

Таа рече: "Руби, ние се сакаме."

Оффф. Ова ме нервираше без крај. Продолжив да поставувам прашања.
"Но, како знаеш дека тој е вистинскиот?"

"Киран е душа и тој ќе направи се за мене". Да, тоа го велиш сега, мамо, но доволно е само една жена да се појави во погрешно време и се да се смени.

"Како знаеш дали тој навистина го мисли тоа?"

Таа рече: "Чувствувам дека можам да му верувам".

Плисок, приборот за јадење падна во вода. Мама е толку сигурна за себе, и за Киран! Се сеќавам, мајка ми исто така веруваше, на огромните лаги на Рон. Доаѓаше дома се подоцна и подоцна, а потоа ќе легнеше нервозен на каучот.

Внимателно го држев садот под топлата вода и ја запрашав: "Но, зошто ќе му дозволиш да живее тука?"

"Бидејќи се согласуваме? Зошто е ова важно?"

Реков: "И со Рон се сложувавте на почетокот".

Не требаше да го кажам тоа.

Свекот! Мама нервозно ги местеше тањирите во шкаф. Ме погледна нервозно. Драг дневнику, таа беше бесна! "Среќни сме, не можеш ли да видиш?" И наеднаш се развика: "Татко ти беше кретен!" "(навистина, го рече тоа за татко ми!)" Рон беше уште поголем некаквец! Но, сега имам некој во мојот живот на кој го верувам! Зошто не ми дозволуваш да го имам тоа? Дали знаеш колку ми беше тешко во животот?"

Таа брзо ги бишеше тањирите и силно ги удрираше од масата.

Но, јас не прекинав! "Се разбира, сакам да бидете среќни. Но, мамо, во моментов живееш во транс! Преокупирана си со фустанот, со гостите, храната, колку лосос и говедско месо. Јас сум твојата ќерка. Зошто не сакаш само да ме сослушаш?"

"Руби, имаш свој живот. Сакам некој што ќе се грижи за мене, за мене!"

Кршење. Садот на баба беше скршен на илјадници парчиња на плочките.

Оффф. Драг дневнику ... мајка ми не можеше да поднесе повеќе. Таа го фрли пешкирот за чај и се потпре на масата. Ги избришав рацете и ја прегрнав.

Hermès (Хермес). Un Jardin Sur Le Toit. Не го сменила парфемот, мирисаше толку јако како и секогаш. Таа беше жена со огноотпорни -вешти раце, а сега го испушти садот на баба Кети. О, драга мамичке.

Четврток 26 април

Положив музичка историја.

Го видов Идс вчера, додека неговиот бенд свиреше во The Rose. Морав да одам дома рано поради мојот дидактички тест. Тој дури и не ме забележа кога го земав палтото и си заминав.

Лежам во креветот и само што добив СМС порака од него. "Ми недостигаш!" На крајот имаше емотикон со бакнеж. Истиот емотикон што понекогаш го користам кога праќам пораки на мајка ми или на Џејн. Можеби тој мисли дека ова е нормално? Или е нормално таму од каде доаѓа. Не сакам да знам, во бестрага со Фризија.

Го посакувам Идс. Те сакам, Идс. Идовата љубов. Но, не сум сигурна. Продолжувам да ја пеам Рита Ора: Wish that I could let you love, let you love me. Say what's the matter with me? Оооуууоууу. Морам да поспијам.

Сабота 28 Април

Бев кај чичко Кит и тетка Нора, бидејќи таа требаше да го скрати мојот фустан. Тара и Деидре беа и дома. Деидре ме праша дали сум возбудена поради свадбата. Јас само реков да и потоа не зборував за тоа.

Пиејќи чај на големата маса на која имаше машина за шиене.

SSSSSS. Одеднаш, тетка Нора рече: "Дали успеа да дознаеш нешто повеќе за татко ти откако го прочита писмото на баба Кети?" Ssssssssss. Како што ролната со памук направи силен звук додека се тркалаше, јас бев шокирана. Ова беше прв пат тетка Нора да ме праша за ова!

Светлото одблеснуваше од шевовите на мојот розов фустан. И реков: "Не е сега моментот, мајка ми е презафатена со нејзината свадба и недостига баба. И онака е преоптоварена.

"Се разбира", рече тетка Нора. Не е лесно..

Но, на крајот ќе биде во ред, миличка. Порано или подоцна таа ќе ти раскаже се за него. Само дај и време. "Sssssss.

"Тетка Нора, знаеш ли нешто?", Прашав.

Нора погледна во мене и повторно се фокусираше на иглата. "Миличка, би сакала да знам, но не. Грејс не сака да зборува за тоа, дури ни со мене".

Sssssssssssssssssssss.

Тара не прекина. Таа се потпре на масата се наведна кон мене и ми рече: "Кутрата Руби. За среќа, сега го имаш Киран."

О, Боже, не. Глупава краво. Отпив од чајот. Солзи почнаа да ми навираат во очите.

"О Тара, како можеш да го кажеш тоа? Не се работи за тоа," рече Нора од зад машината за шиене. Деидре ме држеше за рака. Тара само ги крена рамениците.

Денес и се јавија на мајка ми од Бутикот за венчаници Lily во Голвеј, па мајка ми ми се јави, зашто треба да одиме заедно да го земеме фустанот.

Мама загуби 3 килограми. Таа беше во паника. "Дали треба да го преправате фустанот?" Ја праша жената со игленикот на раката. Таа заниша со главата. "Претпоставував дека ова може да се случи", вели таа.

"Ако нормално се храните и си легнувате навреме во следните неколку дена, тогаш следната недела фустанот совршено ќе ви прилега".

Патем, Киран рече, дека мојот розов фустан ми стои одлично.

Вторник 1 мај

Паднав Дидактика. Не сум сигурна ниту за музичка теорија. Мислам на Идс. Цело време пишуваме и ќе дојде на свадбата во петок.

" Биди сигурна". Тој пишува дека е зафатен со пишување песни. "Песни за тебе". Да, да. Идс ги врти сите девојки во Голвеј околу неговите пијано прсти.

Мама дури не сакаше ни вечера да прави.

Реков: "Мамо, треба добро да се храниш. Помисли на фустанот!" Таа погледна со големите очи и малиот и сив лик, и покрај сончањето. Па, земав риби и помфрити за нас.

Сабота 5 мај 2018 година

Јас требаше да предвидам дека тоа ќе се случи? Дали веќе знаев претходно, невесно? Така е, дневнику, понекогаш само треба да веруваш во нешто. Само, сега дали знам за сигурно?

Приемната сала беше украсена со розова ткаенина и имаше светилки кои проблеснуваа низ ткаенината. Истовремено личеше на розова перница, бордел и шеќерна волна. Поминав покрај кадифените столчиња кон "олтарот" (кој беше составен од две споени ресторански маси прекриени со бел чаршав). Моите потпетици се заглавија во килимот. Проклетство, забавата уште не беше започната, а јас веќе копнеев по моите патики. На масата имаше вазна со пластични лилјани и фотографии од луѓе кои не беа во можност да присуствуваат. Дедо Метју, баба Кети и мајката на Киран. Некои вистински свеќи беа запалени, на време помислив на мојот полиестерски фустан. Пазев на фризура. Фасцинаторот беше зацврстен. Тетка Нора потроши половина шише лак за коса и рече: "Како бетонирано".

Ништо не може да тргне наопаку.

Со полуотворени очи сиркав низ моите трепки. Ова е романтичен шатор, сите изгледаат невини и слатки и убави и привлечни овде. Тука мама треба да каже "Да" на човек со големи раце кој знае да поправа водоводни цевки.

Мајка ми веројатно сонува за топли ноќи и долг живот заедно. Јас треба да бидам среќна за неа и за нејзината доверба во иднина. Но, чувствував тага, како несреќата да демнее.

Ги тргнав високите потпетици и се стрчав по скалите во ходникот. 'Грејс! Нора! Каде сте! " Повторно пролеале по некоја солза, па шминката мораше да се ретушира. И двете се средуваа пред огледалото.

Најголемиот дел од луѓето во Холирок беа поканети во розовиот шатор и Киран го поздравуваше секој гостин лично на вратата. Неговата вратоврска беше иста боја како и неговото лице. Тоа ме расположи.

Диадре беше облечена во темно сина боја. Тара повторно беше во нејзините штикли со високи потпетици и и посакував болки во нозете за цел ден. Но, со нејзината платино руса коса таа изгледаше убава како Мерлин Монро во ова розово осветлување.

Нора седеше напред, шамивчето беше подготвено, а пердувите на нејзиниот фасцинатор сметаа, при што жената што седеше зад неа мораше да се премести. Чичко Кит веќе ја имаше испиено првата кригла и изгледаше среќен, а и му се приметуваше.

Кога започна церемонијата Идс уште не беше дојден. Заедно со сестрите на Киран одевме зад велот на мајка ми, како што требаше. Па, со едната потпетица еднаш се заглавив во тепихот. Мојата убава снежно-бела мајка го положи нејзиниот свилен букет букет на масата. Киран ме потсети на голем сив пингвин, мирен и гладен.

Мојата задача беше да им ги дадам прстените. Службеникот за регистрација зборуваше за вистинска љубов и верност. Кутијата со прстени поставена во мојот полиестерски skut, каде што Идс ја наслонуваше главата во Голвеј. Каде е тој?

Ова е мојата шанса да го саботирам ова, си помислив. Навистина, драг дневнику, малку фалеше да го направам тоа! Да ги фрлам прстените и да истрчам по чорапи од салата. Мислам, Џо е мртов и тој се уште една голема мистерија за мене. Рон дефинитивно беше недоверлив.

Киран ми изгледа добар, но јас сум сеуште претпазлива со него. Идс веќе требаше да биде тука. По ѓаволите со сите мажи. Сепак, во договореното време ги дадов прстените на матичарот.

О Боже мој! Киран клекна на колена !!!! Ова беше најчудниот момент досега од сите моменти на Киран, драг дневнику ... Повторно, тој ја пееше "Грејс", песната со која ја освои мајка ми пред една година. Сега со трепетлив глас: "Со сета моја љубов го ставам овој венчален прстен на твојот прст".

Сите ракоплескаа, Киран го стави прстенот на прстот на мајка ми, а потоа страшно ја бакна. Да, тоа ми ја врати сликата на лабрадорот на Нора и Кит назад во мојот ум. Не послужија со шампањ. Сега беше официјално, морав да почнам со програмата. Им посакав се најдобро на невестата и младоженецот и му реков на Киран: " Чувај ја".

"Да, драга Руби, ќе ја чувам", рече Киран. Тој ја подигна брадата. Баш како победник, ако ме прашате. И тогаш силно ме прегрна.

Излегов надвор да се излуфтирам од афтершејвот на Киран. Тара стоеше во аголот со цигара, е-цигара меѓу прстите. Црвени усни, бели пафки од чад, кучка. И да, ножевите беа подготвени. "Здраво Руби, каде е твојот дечко од странство?". Иронично се закикоте.

Се приготвив. " За кратко ќе дојде!" Реков. "Тој е музичар, па има и други обврски". Руби, девојко, што е важно што мисли таа?

Приемот беше речиси завршен кога Идс влезе низ каубојската врата. Почувствував топлина и најверојатно се вцрвенев. Одеше право кон мене. Реков "Здраво!" "Здраво, љубов моја", рече тој нежно и ме бакна на устата. Јас му возвратив со долг бакнеж, бев многу самоуверена од шампањот. Почувствував дека Тара ме гледа. Ха! Не те лажат очите, тој е, мојот висок убав дечко од Фризија.

Идс седеше до мене за време на вечерата, до него од другата страна седеше Тара и веднаш до неа внук му на Киран од селото, Мајкл. Му раскажав на Идс долга и глупава приказна за Ирската свадбена традиција. Но, ја почувствував неговата топлина под масата.

Ангус, таткото на Киран, наздрави и продолжи да гледа во мајка ми.

"Сакам да им искажам топло добредојде во фамилија на О'Рајли, на Грејс и Руби! (Аплауз) Наздравувам за минатото и среќна иднина! (Аплауз)

И се надевам дека Грејс и Киран ќе имаат убав и топол дом! "Во текот на следниот аплауз, колебливиот Ангус се наведна и ја бакна мајка ми. Тој толку многу се наведна, скоро до нејзиното деколте.

Слободно се точеше пиво, свеќите трепереа. Келнерките прашуваа: "Лосос или говедско? Лосос или говедско?" Свадбената торта беше висока над три метри. Мама и Киран заедно ја сечеа тортата. Глазурата на тортата се скрши на два дела, се правеа слики со Ајфоните. Јukeboxies го свиреа Ед Шеран.

Првиот танц го имаа невестата и младоженецот. Грејс го извади велот од нејзиниот фустан за полесно да танцува. Го видов Киран дека не можеше да фати ритам.

Толку многу сакав да танцувам! Но Идс не сакаше. "Можеби подоцна", рече тој. Пиевме пиво. Како што луѓето поминуваа покрај нас на подиумот, ние залепени седевме на шанкот.

Го посакував, драг дневнику, не можеше да го почувствува тоа? Ноќта траеше толку долго, сакав да се надевам, сакав да верувам. Копнеев по неговите зборови. Не за Ирска, не за музика, туку за нас.

"Како се чувствуваш?", Прашав.

Идс се смееше, неговите заби изгледаа дури и побели од пурпурната светлина. Тој не одговори, ме бакна. Вкусив од пивото. Неколку моменти подоцна, тој се сврте без да ме гледа. Зема голтка и чашата беше празна.

"Морам на момент да излезам надвор, во ред? Се гледаме подоцна.'

Океј, нема да те следам. Што ти е Идс, нека ти биде, за сега. Сакам да танцувам!

Јас танцував со Ангус, со чичко Кит, со мама. Тогаш Мајкл, внукот, ме одвлече на подиумот.

"Како си, Руби", праша тој. Се осети здивот на пиво меѓу нас.

"О, добро", реков.

"Ти го донесе убавиот дечко?"

"Да", реков. "Тој е музичар од Холандија е".

"Дали е поинтересно тоа да го направиш со странец?"

"Што сакаш да кажеш?" Реков.

Мајкл почна да пее: "Руби Руби Руби Руби!" Kaiser Chiefs - ја слушам песната цел живот. Ми шепна нешто на уво. Бљак, ласкавец. Ми се вртеше, но тој цврсто ме држеше. Пушти ме, пушти ме, те молам пушти ме. Уште се вртевме.

Но, тогаш едни големи раце нè застапаа. Тоа беше Киран. "Еј, Мајкл." Мајкл сакаше нешто да каже, но Киран го оттурна грубо. Тој и јас танцувавме понастрана од другите. Тој ме згазна. "Благодарам", му реков. "Повели и друг пат", одговори Киран.

Се изморив од танцување. Го барав Идс, но не можев да го најдам никаде. Се повеќе и повеќе се чувствував вознемирено. Наидов на мама во тоалетите.

Белата ткаенина под пазувите беше мокра. "Дали имаш дезодоранс?" Ме праша. Има дезодоранс на мијалникот, за општа употреба. Таа се под пазувите и мавташе со раката.

Каде може да е Идс? Можеби сеуште е надвор. Беше доцна и темно, на терасата имаше голема групата пушачи. Жените ги извадија своите потпетици и седеа на масите за пикник помеѓу чашите со пиво и пепелниците.

Мажите клечеа на колена. Се смееја и пиеја. На среде ноќ поминав преку големата градина на хотелот, до летниковецот, кој не се гледаше од рододендроните. Ми се вртеше, не беше далеку.

Слушнав пискалив глас познат од детството. Се гледаше бел чад од цигари. Се зачудив и за момент подзастанав. Потоа тргнав кон грмушките. Првото нешто што го видов беа неговите темни кадрици, многу блиску до нејзината платинеста руса коса.

Реков: "Еј, здраво".

Тие погледнаа истовремено. Тара ги затвори очите додека повлекуваше од цигарата.

"Еј, Здраво, Руби." Идс се насмеа, косата му беше пред очи. Седеше на крајот од железната маса. Со чаша пиво до него.

Тара ги имаше соблечено високите потпетици.

Карен Бејс